

جمله کابل ازین احساس علمی و قدر شناسی های فضایی مہری (انجمن تذکار سید جمال الدین افغانی در قاہرہ) نسبت بہ علامہ افغانی سید جمال الدین ، بنام مطبوعات افغانستان اظہار تشکر و امتنان نموده امید وار است این روش نفیس برادران مہری ما بلاوہ مقام ادبی کہ دارد در تقویہ روابط معنویہ و دوستانہ ملتین افغان و مصر عامل مؤثری بشمار آید .

روایت افغانستان در حدیث

نویسنده قاری عبداللہ خان

۲۵ - ابراہیم ابن طہمان :

ابراہیم ابن طہمان ابوسعید ہروی است کہ بعدہا نیشاپور رفتہ ، گویند میل بارجا داشت و باز از ان رجوع نمود ، عالم خراسان بودہ و بنگہ مجاور گشتہ در خراسان بیشتر از و کس حدیث یاد نہ داشت امام بخاری از شیوخ او حدیث روایت نمودہ تذکرۃ الحفاظ اورا حافظ و تقریب التہذیب ثقہ میگوید وفاتش را ہم نخستین در (۱۶۳) و دوم در (۱۶۸) ضبط کردہ .

۲۶ - فضیل ابن عیاض :

فضیل ابن عیاض ابو علی مروزی زاهد مشہور است بعضی مولد شیخ را سمرقند و نشو و نمایش را در باورد میدانند دزمکہ مکرمہ سکرنت اختیار کردہ فاضل عابد ثقہ و نبیل بودہ . امام مسلم حدیث فضیلت کشتندی و نہال شای را از و روایت کردہ . از سخنان ہارون الرشید است کہ گفتہ هیچکس را در ہیت بیشتر از امام مالک و در ورع بیشتر از فضیل نیافتم . فضیل در سنہ ۱۸۷ وفات کردہ و عمرش زیادہ برہشتاد بودہ .

۲۱۷ - عبدالعزیز ابن محمد :

عبدالعزیز ابن محمد ابن عبید در اوردی (اندرابی) ابو محمد مولای جهتی مدنی ثقه است بعضی در حافظه او سخن کرده اند . وفات او در سنه ۱۸۷ و قوع یافته .

۲۱۸ - محمد ابن یوسف :

ابو عبدالله محمد ابن یوسف ابن واقد ابن عثمان فاریابی مولای ضبی نزیل قیساریه امام بخاری از روایت حدیث کرده . افضل و اورع اقران بوده تذکره او را حافظ عابد و تقریب التہذیب ثقه می نویسند امام احمد حنبل برای دیدن او سفر نمود در خمس از وفات او شنیده باز گردید . در سنه ۲۱۲ وفات نمود .

۲۱۹ مکی ابن ابراهیم :

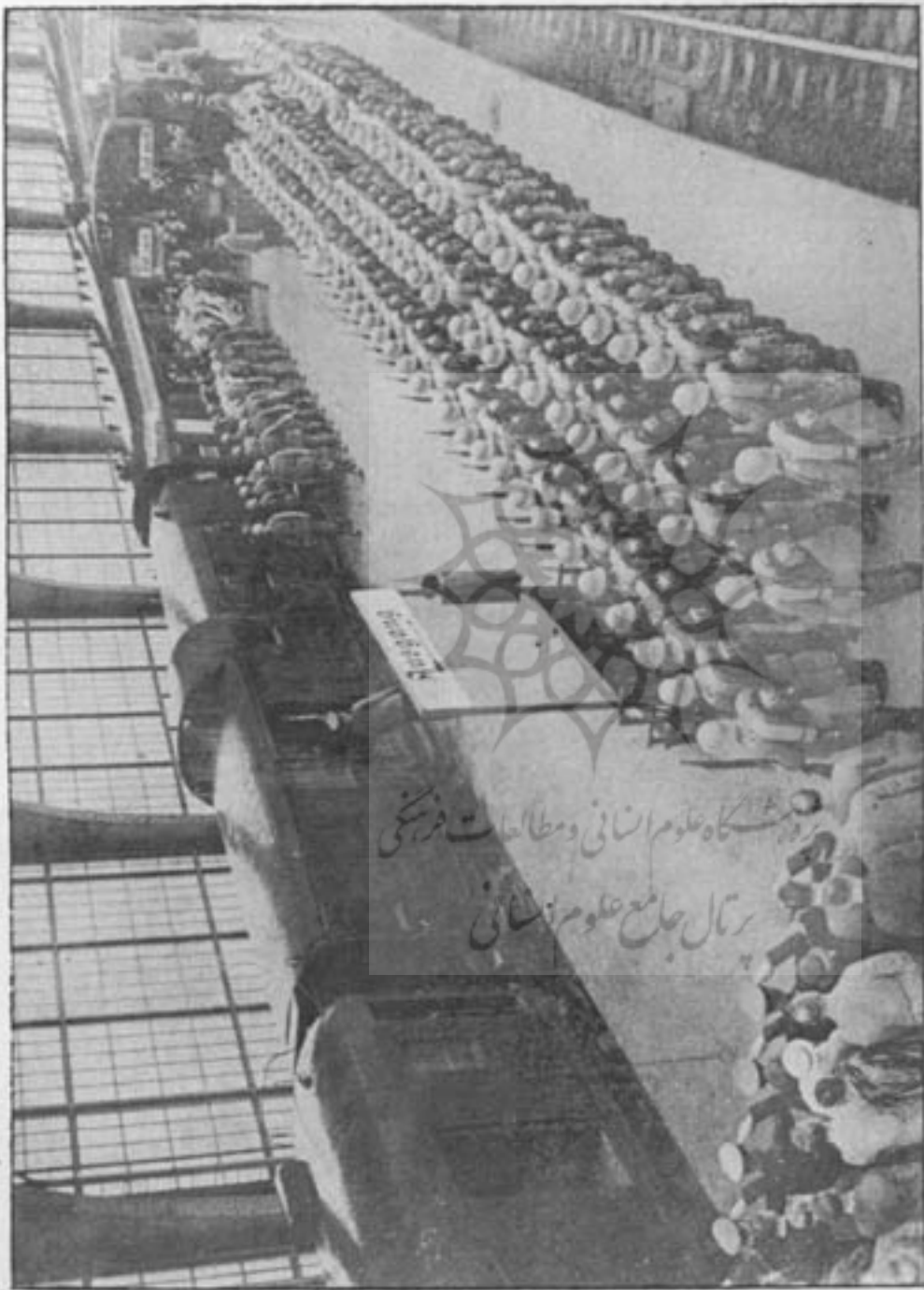
مکی ابن ابراهیم ابن بشیر ابوالسکن نیمی بلخی ثقه ثبت است از امام جعفر صادق و امام اعظم رح وغیره روایت میکند و از امام بخاری و احمد وغیره روایت دارند از مکی منقول است که گفت در سنه ۱۲۶ تولد گشته ام و در هفده سالگی بطلب حدیث برآمده ام . وفات او در شهر بلخ بناه شعبان سنه ۲۱۴ روی داده .

۲۲۰ محمد ابن یعقوب ابن جلع مع علوم انسانی :

محمد ابن ابویعقوب اسحاق ابن حرب ابوعبدالله بلخی لؤلؤئی قوه حفظش منشا درجه بود در هر فن با هر که مناظره میکرد غالب میگشت وفات ابوعبدالله معلوم نیست .

۲۲۱ سعید ابن منصور :

سعید ابن منصور ابن شعبه ابو عثمان مروزی بعضی او را تالفانی و بلخی گفته اند امام حنبل از و تعجید میکرد صاحب سنن است ، مجاور مکه معظمه گشته و دران سر زمین مقدس سنه ۲۲۷ وفات نمود .

دانشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی

نقلیافتی جنازه والا حضرت شهید سردار محمد عزیز خان در واگون مخصوص شهزاده هادر موقف ویل نرودریک
 استراسه برلین که از ساعت ۱۸ الی ۲۰ درال واگون بوده بده بطرف روسیه حرکت می نماید .

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۲۲۲ سعید ابن یعقوب :

سعید ابن یعقوب ابوبکر تالفانی ثقه و صاحب حدیث است بقول صاحب تقریب خطا میکرده وفات او در سنه ۲۴۴ واقع شده .

۲۲۳ اسماعیل :

اسماعیل ابن ابراهیم ابن معمر قطیعی اصلاً هروی است در بغداد محدث بوده بقول تذکره الحفاظ ثبت و بارع و بقول تقریب التهذیب ثقه و مأمون است وفات اسماعیل در جمادی الاولی از شهر سنه ۲۳۶ واقع شده .

۲۲۴ حامد ابن یحیی :

حامد ابن یحیی ابن هانی بلخی نزیل طرسوس ثقه حافظ بوده از طبقه (۱۰) وفات حامد در سنه ۲۴۲ بوده .

۲۲۵ وهب ابن منبه :

وهب ابن منبه ابو عبدالله صنعانی در علم اهل کتاب وسعت نظر داشته از ابوهریره و عبدالله ابن عمر و ابن عباس و غیره روایت کرده حدیث او در صحیحین هست . گویند منبه (پدر وهب) از اهالی هرات بود، کسری عدو ربه پیشتر بمن نامزد کرد منبه هم ذرا بجمله بود بمن رفت و در آنجا بشرف اسلام رسید وهب بیست سال باوضوی خفتن نماز صبح میگذارد . وفات او بقول تذکره الحفاظ در سنه ۱۱۴ روی داده .

۲۲۶ مکحول :

مکحول ابو عبدالله ابن ابومسلم مولای هذلی بقول صاحب تذکره الحفاظ اصل او از کابل است، بعضی او را از اولاد کسری پنداشته عالمتر و فقیه تر از او در شام کس نبوده . مکحول در سنه ۱۱۳ وفات نموده .

۲۲۷ امام اعظم رح :

امام اعظم رح ابوحنیفه نعمان ابن ثابت ابن زوطای کوفی کابل حضرت انس را چند بار دیده

از عطا و نافع و عبدالرحمن ابن هرمن و عدی ابن ثابت و سلمه ابن کهبیل و امام جعفر صادق رح و غیره روایت حدیث کرده صاحبین و امام زفر و داؤد طائی و ابومطیب بلخی و عبدالله ابن مبارک و امثال این بزرگواران از خدمت او استفاده فته نموده اند امام ، عالم ، عامل و متعبد جلیل القدر است از ورعی که داشت هیچگاه از خلفای عهد صله و جائزه قبول نکرده بلکه کسب تجارت داشت و ازین عمر گذاره خود میکرد . حضرت امام میانه قد گندم گون خوش روی خوش معاوره خوش طبع بود در حسن مجلس و کرم و مواسات نظیری نداشت . امام اعظم رح چنانکه آغای جوفا نوشته اند در سنه ۸۰ و وفات او در سنه ۱۵۰ هجری واقع شده .

احمد ابن منیع :

احمد ابن منیع ابن عبدالرحمن ابو جعفر اهم بغوی نزیل بغداد صاحب مسند است از ابن مبارک و غیره حدیث روایت کرده مشارالیه چهل سال قرآن کریم را در سه روز یکبار ختم میکرد در صحاح سه حدیث از او روایت میکنند ثقه حافظ و حجت بود . وفات بغوی را تذکره الحفاظ در ماه شوال سنه ۲۴۴ و تقریب التهذیب در ۲۶۵ می نویسد .

شعر ای افغانستان در عهد سلاجقه

نویسنده سرور خان گویا

اسم و لقب او شرف الادبا شهاب الدین صابر و اسم پدرش ادیب اسماعیل ادیب صابر ترمذی

ترمذیت مولد و مسقط الراس این شاعر شهر پر اعمو اترمذ دانسته اند و عده

قلیلی از تذکره نویسان او را بدخشانی خوانده اند ولی چه از اشعار خود ادیب وجه از اسناد معتبره

که در دست است معلوم میشود که اصلاً از ترمذ بوده و در ابتدای حال مولد خود را وداع گفته و

مدت مدیدی در دار السلطنه هرات عمر خود را به تحصیل علم و معرفت صرف کرده است و بعد

ازان در ظهور سلطنت سلطان سنجر سجوق ۵۱۱ بتوسط تاج المعالی ابوالقاسم سید مجدالدین علی

بغوی منسوب است بقریه بختور که بین هرات و کشک واقع است .